

V Paříži bylo souzeno téměř průmyslové padělání děl sochaře Rodina

18. září 2014

Téměř průmyslové padělání děl Augusta Rodina (1840-1917), vystavovaných nebo prodávaných jako originály v zahraničí je centrem procesu, který byl zahájen 18. září před trestním soudem v Paříži.

Čtyři předvolaní, z nichž Gary Snell, americký ředitel společnosti „Gruppo Mondiale“, jsou stíháni za využívání a komercializování děl otce „Myslitele“ aniž by řekli, že se jedná o pouhé reprodukce. Ty pocházely ze sádrových odlitků prodávaných slévárnou Rudier, kterou umělec za svého života využíval.

Řízení bylo zahájeno v březnu 2001 na základě stížnosti podané Rodinovým Muzeem v Paříži, které drží umělcova osobní práva.

Sochař v roce 1917 věnoval všechna svá originální díla, sádrové odlitky, výlisky, bronzů... Francouzskému státu. Jeho dědictví mělo přejít do muzea, které by následně těžilo z exkluzivity ve Francii a to díky spravování a zachování originálních děl umělce.

Ale určitý počet sádrových odlitků slévárny Rudier nebyl muzeu předán a vypařil se do ztracena. Přecházely z ruky do ruky než byly asi za 6 milionů dolarů získány ředitelem Gruppo Mondiale, který z nich vyrobil světově vystavované a na trh uváděné bronzů.

Rodinovo Muzeum bylo upozorněno na přítomnost padesáti sádrových odlitků a bronzů umělce, vydávaných za originály, vystavovaných v Benátkách, Maastrichtu, Ženevě nebo v MacLaren Art Centre v Torontu v Kanadě. Čtyřicet devět umělcových soch se rovněž nacházelo na internetových stránkách „Gruppo Mondiale“.

Dlouhodobé vyšetřování za pomoci odborníka Gillese Perraulta pak policistům umožnilo odhalit putování těchto soch.

Pátrání ohlralila 93 forem a 56 bronzů v italské slévárně Guastini využívané společností „Gruppo Mondiale“. Další tři formy byly mimo jiné nalezeny v jedné slévárně ve francouzském departmentu Essone a 2 bronzů a 14 sádrových odlitků v ateliéru u jednoho sochaře, který byl Garym Snellem pověřen výrobou forem k reprodukci děl.

Mezi těmito reprodukcemi figurují hlavní umělcova díla jako „Polibek“, „Myslitel“ nebo „Boží ruka“.

Gery Snell uznává, že sádry nakoupil přes několik prostředníků - Jacques Marcoux, Robert Crouzet a René-Claude Cueto, kteří jsou k soudu předvoláni po jeho boku.

Díky vyšetřování bylo odhaleno, že tito tři muži získali sádrové odlitky od osob ve vztahu s posledními vlastníky nebo dědici slévárny Rudier.

„Škoda se šplhá někam k 60 milionům euro,“ vysvětlil odborník Gilles Perrault, podle něhož je na světě 1700 Rodinových bronzů vyzískaných z 52 umělcových děl. „Každý kus byl v průměru prodán za 40 000 euro,“ řekl.

Podle něj, taková nadměrná výroba bronzů z opakovaného lití sáder, které mohly unést pouze limitovaný počet exemplářů, mělo za následek znehodnocení kvality děl prezentovaných veřejnosti jako originály.

Pro pana Christiana Beera, advokáta Garyho Snella, byly sádry získané jeho klientem „sádry ateliéru nebo slévárny“ což umožňuje výrobu kvalitních bronzů. Takto bylo realizováno asi 500 kusů,“ upřesňoval advokát, zpochybňující platnost obvinění vznesených proti jeho klientovi.

„Rodinovo dílo je veřejným majetkem ve všech zemích kromě Francie, kde se vyžaduje označení „reprodukce“. Jenže žádný z inkriminovaných odlitků nebyl vytvořen nebo uveden na trh ve Francii, tvrdí. Jednání Rodinova Muzea považuje za prostředek obhajoby monopolu v podnikání.

<http://tempsreel.nouvelobs.com/culture/20140918.AFP6329/une-contrefacon-quasi-industrielle-d-oeuvres-de-rodin-jugee-a-paris.html>